

I de sobte, un pas enrere

Olot. Els de Rodri no en fan prou amb molta possessió i acaben perdent contra l'Oímpic, més efectiu. És la segona derrota seguida dels garrotxins

Per molt que un equip domini a pler la possessió de la pilota, si no és capaç de crear ocasions de gol no podrà guanyar. I si les poques que crea no les aprofita, encara menys. En teoria, l'Olot semblava que tenia el partit ben controlat, que no se li escaparia de cap de les maneres, però a la pràctica, no va resultar ser millor que l'Oímpic. Els jugadors d'Alejandro Sandroni van esperar pacients el seu moment i van fer bo el treball defensiu de tot el partit amb dos gols decisius a la recta final. El plantejament no els podia sortir més bé.

L'equip xativí es va disfressar d'aquell Olot que ja fa dos mesos va donar la sorpresa al camp del Lleida amb seriositat defensiva i efectivitat atacant. Sense fer gaire soroll, va anar creixent en el partit com ha fet últimament a la classificació i a la segona meitat va deixar l'estadi municipal amb un pam de nas. Una gran part dels aficionats de l'Olot –com sempre, més d'un miler, però ahir poc sorollosos– van desfil·lar en silenci en el temps afegit, just després que una rematada de Valiente va confirmar la segona derrota seguida.

Els homes de Rodri mai no es van trobar còmodes dins del partit. Ja sigui per por d'arriscar massa d'entrada o per falta d'idees a la zona de creació, van deixar passar el temps sense acostar-se amb perill a la porteria de David Rangel. L'Oímpic, molt seriós, no va tremolar gaire en defensa i en el primer quart d'hora, el seu porter només va haver d'intervenir per aturar un xut de Canelada, que va provar sort des de fora de l'àrea (15').

Tant Canelada com Calavera buscaven constantment les incorporacions a l'atac per aconseguir superioritat a les bandes i evitar que morissin tan ràpidament les jugades que naixien al mig del camp. Els laterals van ser, sobretot en el primer temps, els jugadors més perillosos de l'Olot i bona prova d'això és que l'ocasió més clara va arribar d'una centrada procedent de la banda esquerra que Uri Santos va poder rematar entre els tres pals. Els dos centrals, Mendoza i Alcázar, van badar –van deixar sol entre ells el més baixet de la davantera olotina–, però van tenir sort de Rangel, que els va salvar els mobles amb una bona aturada feta en dos temps (35').

L'efectivitat decideix. Avançava el partit i el guió no es movia ni un pèl. L'Oímpic es defensava bé i l'Olot tenia la pilota, però no sabia què fer-ne. No hi havia aproximacions clares, ni per als uns ni per als altres, i els olotins sabien que seria vital transformar les poques ocasions que tinguessin. És per això que a l'hora de la veritat van trobar a faltar el gol de Carlos Martínez. El davanter no va tenir la sort de cara i ja a la primera part, va intentar un xut a la mitja volta des de la frontal que va sortir desviat per poc i en una acció similar dins l'àrea no va impactar bé amb la pilota. El més greu, però, va ser a la represa, quan va fallar la definició tot sol davant del porter en una fase clau del partit.

Tan decisiva, que el gol de Carlos hauria estat l'empat de l'Olot, perquè l'Oímpic ja feia deu minuts que s'havia avançat. En el 75', Dani Gómez va interceptar una passada de Germán a Wilfred, va fer la passada de la mort i Àlex Cortell va marcar sense cap impediment. Els xativins van aprofitar una jugada desafortunada dels garrotxins en defensa per avançar-se en el marcador i encara hi van posar més cullerada en el 90', quan Valiente va fer el 0-2 amb una rematada aixecant el peu al segon pal. L'Olot ja estava trencat i ni Trujillo ni Robert Simón, els revulsius de Rodri en els últims minuts, van poder evitar la desfeta.

El 0-2 va ser un càstig massa dur per a l'Olot. A vegades, els tocs d'atenció van bé per créixer, però ara ja són dues derrotes seguides i el calendari de la lliga empeny. Si l'Olot no vol quedar-se en terra de ningú o entrar una

altra vegada en la zona perillosa de la taula, haurà de reaccionar diumenge que ve al camp de l'Elx Il·licità. I, qui sap, potser fora de casa se sentirà més bé.

OLÍMPIC2

OLOT0

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 23-02-2015 Pàgina 24

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/825682-i-de-sobte-un-pas-enrere.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss